

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: GUD Fader, Søn og Hellig Aand

Citation: Kingo, Thomas: "GUD Fader, Søn og Hellig Aand", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid64193.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

GUD Fader, Søn og Hellig Aand, Ham bør os priis' og ære, Hand gjør Miskund i alle Land, Som vi maa daglig lære, Hand har beviist stoor Kierlighed Mod Menn'skens Kiøn saa mangede, Som vi vil faa at høre.

*
- 76

[2] I Dievlens Vold jeg fangen laa, Og var fordømt til døde, Min synd mig stedse qualde saa, Jeg haffde Ang'st og Møde: Og altid sank jeg dyber ned, Der vaar ey Raad, ey salighed, Jeg vaar i synd undfangen.

[3] Hvad got jeg gjorde hialp mig ey, Kund' ey aff Døden vinde, Dend sterke Dievel sagde Ney, Sig vild' ey lade binde, Aff mig og noget Creatur, Jeg vaar nu hans aff min Natur, Fordømt til ævig Pine.

[4] Ey nogen var i Verden til, Der mig forløse kunde, Jeg veed ræt aldrig hvort jeg vil, Jeg maa til Helveds Grunde, Thi jeg Guds Vrede finder her, Og syndsens Byrde jeg nu bær, Fortabet maa jeg blive.

[5] Det ynktes Gud i Ævighed, Mit onde overmaade, Hand tænkte paa Barmhiertighed, Mig vild' hand hidpe lade: Sit Hierte vende hand til mig, Der paa hand kosted uden svig Det kiærste hand hafde.

[6] Hand taldte til sin kiære Søn, Det tiid er at forbarme, Du skalt det gjøre for min Bøn, Far hen og frels de Arme Og løs dem - 77 udaf syndsens Nød, Og slae ihuel dend haarde Død, Og lad dem med dig leve.

[7] Guds Søn sin Fader lydig var, Hand kom til mig paa Jorden, Udaff en Jomfru reen og klar, Hand er min Broder vorden: Saa lønlig førde hand sin stand, Leed alskens Nød og megen Tvang, For hand vild' Dievlen fange.

[8] Guds Søn hand sagde: Kom til mig, || Jeg vil dig Gunst tillave, Jeg taalde bittre Død for dig, Du Himmerig skalt have: Nu er jeg din, du est min Ven, Og hvor jeg er der skalt du hen, Os ingen skal adskille.

[9] Hvor høres større Kierlighed, End for U-ven at lide, Det har jeg eene dig beteed, At du skuld' med mig blive: Jeg een' er dend som hielpe kand, Thi kommer til mig Qvind' og Mand, Os ingen skal adskille.

[10] Mit blood det ud paa Jorden flød, Jeg bar det Korß med Møde, Jeg leed for dig dend haarde Død, Tag Troe og lad dig døbe: Mit Liv det tvang dend Død med Magt, Ald Verdens Synd er paa mig lagt, Thi est du salig vorden.

*
- 78

[11] Til Himmels hen til Fader min Far jeg fra dett' Ælende, Der vil jeg være Mester din, Dend hellig Aand dig sende: Som dig i Angest trøste skal, Og lære dig i ald Tilfald I Sandheds Vey at vandre.

[12] Hvad jeg har gjort og lært ogsaa, Det skalt du gjør' og lære, Der med mit Rige fyldes maa, Mig selv til Lov og Ære: || Forvar dig vel for Menskens sæt, Som os forvender Troe og Ræt, Det gir jeg dig tilkiende.

[13] Du lære skalt dend rette Troe, Som jeg befal at lære, Hver andr' at elske sild' og froe, Det skal mit Budord være: For Diev'lens Lærdom vogte dig, Thi hand er falsk og skadelig; Guds Ord det ævigt bliver.

[14] Vi prise vill' i Ævighed, Og love uden Ende Gud Fadere store Miskundhed, Som os dend Naade sende, Og underslog i Christi Død Synd, Satan, Helved, Dødsens Nød: Hvo kand os nu forderve?